

en formel Henviisning til en ældre bestaaende Lov, men ved en Angivelse af selve det Indhold, man vil betegne. — Endelig har jeg under Nr. 18 foreslaaet en Forandring i Lovforslagets Titel, hvilken ikke gaaer ud paa Andet end det, jeg ved et Par tidligere Veiligheder har tilladt mig at uleilige Thinget med, nemlig at indsætte en kortere Titel istedetfor en meget lang.

N. Andersen: Et Par ærede Medlemmer have i Forening med mig stillet et Par Vædringsforslag, som jeg skal tillade mig med et Par Ord at omtale. Det første, som er stillet under Nr. 3 til § 2, gaaer, som ærede Medlemmer ville have seet, ud paa, at borttage den Bestemmelse i § 2, som siger, at Forpagtningsafgiften i de første 9 Aar kan nedsættes med indtil $\frac{1}{5}$, imod at den da i de sidste 9 Aar af Forpagningstiden forhøies med et ligesaa stort Beløb. Det har hidtil været en gjældende Regel, at i Besiddelsestiden, være sig Forpagtnings- eller Fæstetiden, kunde Landgildet eller den aarlige Afgift ikke lovlig forhøies. Det er vel muligt, at der har været afsluttet Forpagningscontracter i de sidste Aar, hvorefter Forpagtningsafgiften skulde stige efter visse Aars Forløb, og der har vel endogaa været afsluttet saadanne Contracter, at Forpagteren har været nødt til at frastige sig Forpagtingen, naar Stigningen begyndte. Men det er Noget, som jeg troer aldrig har havt Medhold i Lovgivningen, og jeg troer derfor, at, naar man vil gjøre Noget for at forhindre Misbrug, skal man ikke gaae paa Accord med Misbruget, men heelt forbyde det. Den saakaldte Nedsættelse i de første 9 Aar kan jeg ikke betragte anderledes end som en Tilladelse til at forhøie Afgiften og forhøie den to Gange i Løbet af de 50 Aar. Derfor som Godseieren vil nøies med den Forpagtningsafgift, som Forpagteren kan svare ved Forpagtingens Tiltrædelse, saa behøver Forpagteren ingen Nedsættelse, og det, han da senere skal svare Mere, end der kan svares af Forpagtingen i de første 9 Aar, skal han see at bringe Eiendommen til at kunne udrede mere end i de første Aar. Men jeg har betragtet det saaledes, at, naar Bortforpagteren

skal en saadan aarlig Afgift af Eiendommen, som kunde svares af den ved Forpagtingens Overdragelse, saa var det ret billigt, at Forpagteren beholdt det Mere, som han ved sit Arbejde kunde bringe Eiendommen til at give i Forpagningstiden. Derfor har det været mig meget magtpaaliggende, at vi kunde faae denne Bestemmelse taget ud af § 2, og derfor er det, jeg har stillet Vædringsforslaget, og jeg skal hermed tillade mig at anbefale det. — Det andet Forslag, som vi have stillet under Nr. 5, er jo i Realiteten det samme, som er stillet under Nr. 4, og som det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) nylig har motiveret. Det Forslag, som vi have stillet under Nr. 5, mener jeg er noget lempeligere, noget mere hensyntagende ligesom for Bortforpagteren, men i Realiteten falde jo Vædringsforslagene sammen, og hvad der er sagt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds til Anbefaling for Nr. 4, gjælder jo ogsaa for Nr. 5, saa at jeg ikke videre skal opholde mig ved dette.

C. Nimestad: Jeg har stillet et Par Undervædringsforslag, hvoraf jeg først skal omtale det, som er stillet som Undervædringsforslag til Forslaget under Nr. 13 af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe). Mit Undervædringsforslag gaaer ikke i Realiteten ud paa noget Andet end det, som ogsaa det ærede Medlems Vædringsforslag tilsigter. De gaae begge ud paa at overføre i det Væsentlige, forsaavidt som det kan lade sig gjøre, Reglerne for Selveierbøndernes Testationsret paa Forpagtningsforholdet efter Forordningen af 1792. Jeg er nemlig enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds i, at det er en sund Tanke, der ligger til Grund for hans Forslag under Nr. 13. Hvis man bibeholder Bestemmelserne i Lovforslagets § 4, saaledes som de ere komne fra Landsthinget til os, vil det saagodt som blive umuligt for Forpagteren gjennem Testationsretten at kunne overføre Forpagtingen paa sine Livsarvinger. Naar Testamentet nemlig skulde fyldestgjøre de almindelige Regler for Testationsretten med Livsarvingernes uantastelige Arveret for de $\frac{2}{3}$ af deres Eod, vilde det jo i de fleste Tilfælde